

[Krarup.]

det, vil jeg citere en ganske kort Udtalelse, som man for kort Tid siden læste i det kendte norske Tidsskrift „Kirke og Kultur“; der redigeres af den kendte Oslo-Bisp Bjvind Berggrav, lige stor som Kirkens Mand og Fædrelandets Mand. I „Kirke og Kultur“ skriver Rektor Ahlberg, Leder af Bruunsvik Folkehøjskole i Sverige:

„En Kultur kræver en aandelig Baggrund for at kunne bestaa. . . . Ogsaa jeg har i mine yngre Aar været smittet af den optimistiske Fremskridtstro og været tilbøjelig til at tænke, at vor Kultur skulde kunne bestaa uden Kristendom“. Og saa følger han til:

„Men jo mere det mørkede til alle Sider, desto klarere har jeg ment at kunne indse, at alt dette var Blændværk“. Jeg giver Rektor Ahlberg Ret. Historien, ogsaa Nutidens Historie, viser, at den Stat staaar svagt, der ringeagter og ikke bygger paa Kristendommen.

Vi taler om Lønningslov, og jeg ønsker at sige, at den danske Stat vil nu og altid staa i Gæld til Kirken, ikke alene fordi Kirken bringer Evangeliet og hjælper Mennesker baade til at leve og til at dø, men ogsaa fordi vor Stat, vort Folkeliv, er opbygget paa Kristendommens Grundbegreber om de sande Menneskerettigheder: om Mands og Kvindes Ligestilling, om Retfærdighed og Lydighed mod Lov og Øvrighed, om Barmhjertighed i Forsorg for Børn og gamle, for syge og svage, om Helligdagsfred — enhver vil indrømme, at København er en helt anden By Søndag end Mandag —, om Moralens, hvorpaa Hjemmet, der er Samfundets Grundvold, er bygget. Og bortfalder det, man fra gammel Tid kaldte *habeas corpus* Respekten for Individets Liv og Retten til frit at tænke, tro og tale, er meget tabt.

Kirken, Kristendommen, er den frie Stats bedste Aktiv; derfor maa Staten ikke betragte Religionen, Kristendommen, som en Privatsag, men som noget, den som Stat maa værne om og støtte. Ikke for Kirkens Skyld, for den klarer sig nok, men for Folkets Skyld.

Naar jeg nu har omtalt disse Præstelønningslove, naar jeg tænker paa den Kirke, som min Fader, min Farfader og Oldefader og hans Fader igen tjente i som Præster og Provster, naar jeg tænker paa den Kirke, som jeg selv skylder mere, end jeg kan sige, saa tør jeg roligt paastaa, at den bedste Forretning for den danske Stat vil nu og altid være at støtte og værne om denne Kirke.

Og jeg anbefaler, ogsaa paa Det kon-

servative Folkepartis Vegne, disse to Lovforslag til Vedtagelse med Ønsket om, at disse Lønningslove ikke alene maa afbøde tidligere Tidens Uret mod vor Folkekirkens Økonomi, men at de ogsaa maa tjene til at gøre Kirken stærk og nyttig.

Anna Westergaard: Bagved den særdeles gunstige Stilling og den meget væsentlige økonomiske Forbedring, som ved de to foreliggende Lovforslag gives Folkekirkens Præster og øvrige Personale, ligger en almindelig Anerkendelse af, at Lønningerne paa det Omraade, der her omtales, hidtil har været for lave. Forslaget er, hvad der ikke er saa underligt, tiltraadt af de paa-gældende Tjenestemænds Organisationer, og det hviler i alt væsentligt paa de i Lønningskommissionen fremsatte forskellige Forslag. Til en nærmere Omtale af Enkelt-heder i Forslaget er der efter hele den omfattende Behandling, Lovforslaget har været Genstand for, ikke nogen Anledning, idet det allerede i Kommissionen og ogsaa i det andet høje Ting har været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse. Den eneste Bestemmelse, om hvilken der har staaet nogen principiel Strid, er den i Forslaget indsatte særlige Afskedigelsesregel for Præster. Mit Partis Ordfører i Folketinget har haft væsentlig Betænkelighed ved denne Paragraf i dens oprindelige Skikkelse, og den har ogsaa fra anden Side mødt Modstand, efter min Mening ret naturligt; heller ikke jeg er nogen Tilhænger af den Slags Lovgivning. Paragraffen er imidlertid tiltraadt af Præsterne Organisation, selv om et stort Antal Præster senere har protesteret mod den, og da Paragraffen ved Behandlingen i det andet høje Ting efterhaanden har faaet en Affattelse, som begrænser og nærmere præciserer dens Indhold, kan ogsaa Det radikale Venstre i dette høje Ting give de to foreliggende Lovforslag sin Tilslutning og anbefale dem til hurtig Vedtagelse, idet der herved gives den danske Præstestand gode og rimelige Vilkaar og gives Folkekirkens Tjenestemænd i det hele en passende lønmæssig Placering.

Kirkeministeren (Hermansen): Idet jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Lovforslaget, vil jeg gerne have Lov at knytte nogle Bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen saa med ikke ringe Betænkelighed paa, at Forslaget i saa høj Grad inddelte Præstembederne i Lønklasser. Jeg forstaaer ud-